

Баща ѝ си прострѣ ржката, отплете пеперудата и ѝ пуствѣ да си хвърчи, а паяктѣ уплашенѣ дръпнѣ се назадѣ и се скри въ своето прибѣжище. „Благодарѣ ти тате каза помичето. О, колко ми е драго, че пеперудата се избави. Но защо си умисленѣ тате не е ли драго и на тебе?“

Чадо мое, отговорилѣ баша ѝ, азѣ мислѣ за други примки.

Кждѣ сѣ тѣ тате?

Тѣ сѣ най-опасни тамѣ, гдѣто хората най-малко си мислѣтѣ за тѣхѣ.

Не разбирамѣ, какво казвашѣ тате, кой ги прави и защо?

Наший врагѣ ги прави, чадо мое, за да лови онѣзи, които се не пазѣтѣ; такива примки се казватѣ изкушение.

Както паяктѣ плете паяджината си тамѣ гдѣто най-мѣчно се види, тѣй и дявола туря примкитѣ си, тамѣ, гдѣто ний мислимѣ, че ги нѣма.

Когато намѣ се чини, че нѣма опасностѣ отѣ нѣкои скрити примки, тогава трѣбва по вече да внимаваме, защото може да не сѣ тѣ далечѣ отѣ насѣ; и когато паднемѣ веднѣжѣ въ тѣхѣ, никоя наша сила не може ни избави.

Какво ще стане тогава сѣ насѣ тате?

Баща ѝ ѣ погледнѣ нѣжно и ѝ каза:

Има една ржка всѣкога готова да помага на слабитѣ и едно ухо, което всѣкога слуша гласѣтѣ имѣ за помощѣ.

Както пеперудата не може сама да си помогне, а се избави сѣ чужда сила, така и ний не можемѣ да избавимѣ себе си, нѣ има единѣ, който ще ни помогне всѣкога, той е Небесний Отецѣ (Богѣ), който слуша и помага.

Нѣ какво трѣбва да правимѣ за да се пазимѣ отѣ примката на дявола?

Баща ѝ умилително отговори: внимавай и се моли Богу, за да не паднешѣ въ изкушение.